

"De dood van mijn vrouw doet iedere dag pijn"

28-11-2016 door Jeffrey Schipper

Dit artikel is je cadeau gedaan door CIP+ lid Jeffrey Schipper. [Word ook lid.](#)

Iedere dag doet het overlijden van zijn vrouw pijn. "Soms dreig ik weg te zakken in verdriet," zegt ds. W. Visscher. "Het moeilijkste zijn de zondagavonden. Dan kom ik na een intensieve dag thuis en is er geen klankbord meer. Dan is het stil." Bijna twee jaar geleden overleed zijn vrouw op 57-jarige leeftijd aan kanker. CIP.nl zocht de gereformeerde gemeente-predikant uit Amersfoort op. "De dood van mijn vrouw doet iedere dag pijn."

In het voorjaar van 2014 kreeg zijn vrouw Mieke last van haar maag. "De dokter gaf haar medicijnen mee," vertelt de predikant. "Maar de pijn verdween niet. Uit een echo, die daarna werd gemaakt, bleek dat ze bij haar nier een groot gezwel had. Het gezwel was zo groot als een vuist. Mijn vrouw moest geopereerd worden maar de doctoren slaagden er niet alle verkeerde cellen te verwijderen. Nierkanker is niet met chemo of bestraling te behandelen en bovendien was de kanker van een zeer agressief type.

Daarna zijn we terecht gekomen in het Anthonie van Leeuwenhoek ziekenhuis in Amsterdam, het beste ziekenhuis in Nederland voor de behandeling van kanker. Daar bleek op 9 september 2014 dat er geen genezing meer mogelijk was. De kanker was inmiddels uitgezaaid naar de longen en groeide snel. Eén ding werd toen duidelijk: dit is een aflopende zaak. In januari 2015 werd ze terminaal. Een maand later is ze overleden. Ze mocht dat jaar op 18 februari ingaan in de vreugde van de Heere."

Een heilige God ontmoeten

Terwijl Visscher dit vertelt doet zijn enig kleinkind een middagdutje op zijn schoot. "Afscheid nemen van je enig kleinkind, man en kinderen is voor mijn vrouw een hele worsteling geweest," vervolgt de predikant. "De dood is heel ingrijpend in allerlei opzicht. Het lichaam wordt afgebroken en bovendien

is sterven de ontmoeting met de heilige God. Het geeft diepe gedachten als een klein en zondig mens de hoge en heilige God gaat ontmoeten. In het licht van de dood ga je de grote afstand en de diepe kloof tussen God en je ziel meer en meer beseffen. Dat is heel aangrijpend. Dat besef drong bij haar de laatste maanden heel sterk door. En dan valt een mens alles, werkelijk alles uit handen. De weg die mijn vrouw is gegaan is er een geweest van alles verliezen, werkelijk alles. En juist in die weg heeft God in Christus Zich ongeveer drie weken voor haar sterven, 's nachts om drie uur, nog eenmaal in haar leven in Zijn volheid en heerlijkheid geopenbaard. Dat deed Christus vanuit het Evangelie, vanuit 1 Johannes 2:1-2."

"In de nacht van haar overlijden werd er voorgelezen uit Hebreëën 4 vers 15 over de medelijdende Hogepriester. De zondag erop werd er een preek voorgelezen over Hebreëën 4:15"

Door het geloof mocht mijn vrouw daar amen op zeggen en daarna mocht ze in vrede afreizen naar het hemelse Vaderland. Christus is een getrouw Zaligmaker. Dat werd in haar sterven bevestigd. Toen heeft ze alle heerlijkheid en zaligheid die in Christus is mogen omhelzen. Ze was 20 jaar toen ze voor het eerst de Heere Jezus mocht leren kennen als persoonlijk Zaligmaker. Zevenendertig jaar later bleek dat Hij de getrouwe was. In de nacht van haar overlijden werd er voorgelezen uit Hebreëën 4:15 over de medelijdende Hogepriester. Hoewel ze vrijwel voortdurend in coma lag sprak ze de laatste woorden van die tekst, doch zonder zonde, duidelijk uit. Het zijn de laatste woorden geweest die ze op aarde heeft gesproken. De zondag na haar overlijden ging ik met mijn kinderen naar de kerk. Niet als predikant, maar als gemeentelid. Zonder dat ik het wist werd er een preek voorgelezen over Hebreëën 4:15. De Heere was ons nabij en gaf een stil getuigenis van Zijn werk.

Leven in een doolhof

Dit zijn bemoedigingen, maar ik blijf mens. Ik heb veel verdriet en mis mijn vrouw dagelijks. We zijn 29 jaar getrouwd geweest. Menselijkerwijs konden we elkaar niet missen. Er is geen nauwere band dan die tussen man en vrouw. Die band is doorgesneden. Als een vrouw en moeder wegvalt ontstaat er een enorme leegte. Ik kwam in een soort doolhof terecht. In die doolhof bevinden zich allerlei eilandjes. Het eilandje van verdriet. Het eilandje van gemis. Het eilandje van boosheid. Iedere keer kom ik op een ander eilandje terecht. De uitdaging is om niet toe te geven mijn wanhoop, gemis en verdriet. Anders beland ik in een slachtofferrol. Ook moet je oppassen voor verbittering.

"Vooral de zondagavonden zijn soms zwaar. Dan is het stil in de pastorie"

Vooral de zondagavonden zijn soms zwaar. Dan heb ik soms drie keer gepreekt en zijn we een nieuwe week begonnen. Juist dan is de behoefte aan een gesprek van hart tot hart met mijn geliefde groot. Maar op zondagavond is het stil in de pastorie. Dat zijn echt zware momenten. Degene met wie ik alles kon en mocht delen is er niet meer. Niemand kan haar vervangen. Het is onmogelijk om alles te delen met de kinderen of gemeenteleden. Hoe lief ze ook zijn. Dat is ook het geheim van een goed huwelijk. Daarin kan en mag je alles met elkaar delen. Soms dreig ik weg te zakken in verdriet. Die momenten kunnen er opeens zijn. Dan ervaar ik niet de troost van de Heere. Ik blijf een kwetsbaar en afhankelijk mens."

Vechten tegen verbittering

Een veelvoorkomend misverstand is volgens Visscher dat iedereen een overlijden op dezelfde wijze verwerkt. "Dat is niet zo. Iedereen verwerkt een overlijden op zijn of haar eigen manier. Daar moeten

we elkaar vrij in laten. De één zit graag thuis, de ander gaat liever de deur uit. De één praat zoveel mogelijk over het overlijden, de ander zo min mogelijk. Wel denk ik dat iedere weduwe of weduwnaar moet oppassen voor verbittering. 'Waarom moest mij dat overkomen?' Dat is een gevaarlijke aanvechting. Die gedachte kan ook mij overvallen. Gesprekken met anderen en een gebedsleven met de Heere voorkomen dat ik aan die verbittering toegeef."

De predikant heeft op drie manieren houvast ervaren:

"Het sterven van mijn vrouw valt niet buiten **Gods leiding**. Waarom de Heere dat heeft geleid kan ik niet begrijpen. Misschien hoef ik dat ook niet te begrepen. Gods leiding gaat boven alles. De Heere heeft mijn vrouw Thuisgehaald. En dat is genoeg.

"Ik moet blijven beseffen hoe wonderlijk het is dat ik zo lang met mijn geliefde vrouw heb mogen leven"

We zien elkaar weer terug. Ik las een brief van Calvijn waarin hij een predikant troost die zijn vrouw had verloren. Calvijn wijst er dan op dat we onze aardse roeping getrouw moeten vervullen en ons getroost mogen weten met de wetenschap dat we elkaar weer terug zullen zien. Achter onze zichtbare wereld is een andere wereld die zichtbaar wordt na Jezus' wederkomst. Dat is onze hoop en troost. Het gemis van mijn vrouw is niet voor altijd. Maar in verbondenheid aan Christus zullen we elkaar weer terug mogen zien. Maar dan alleen in en door Hem.

In mijn huwelijk heb ik ook heel veel ontvangen. Natuurlijk mis ik mijn vrouw. En toch heeft God mij 29 jaar lang een geweldige vrouw geschonken met wie ik jarenlang het leven heb mogen delen. Heel veel mensen zijn ongelukkig in de liefde of ervaren verdriet omdat ze geen man of vrouw hebben. Ik moet blijven beseffen hoe wonderlijk het is dat ik zo lang met mijn geliefde vrouw heb mogen leven."

Visscher heeft geleerd dat iedere dag genoeg heeft aan zijn eigen kwaad. "Dit zegt de Heere Jezus in de Bergrede. Hij draagt ons op om bij de dag te leven. De toekomst is in Zijn handen. Lotgenoten raadt Visscher aan om "samen met God een eigen weg te gaan. Zorg voor regelmaat en laat mensen toe in je leven om daarin een steunende rol te vervullen. Je kinderen, familie en vrienden. Ieder mens is een sociaal wezen.

En vraag God om hulp en leiding. Hij kwam in Zijn Zoon naar deze wereld. De Zoon heeft de menselijke natuur aangenomen en is dus heel dichtbij gekomen. Christus weet echt wat verdriet, gemis, pijn en dood is. Bij het graf van Lazarus heeft Hij geweend. Zo ingrijpend is dus de dood en sterven. Hij weet wat je doormaakt. Deze Christus zegt ook: 'Kom herwaarts tot Mij allen die vermoeid en belast zijn en Ik zal u rust geven'."

*Ds. W. Visscher schreef 'Woorden van wijsheid voor weduwen en weduwnaren'.
[Klik hier om zijn boek te bekijken of te bestellen.](#)*